Eclectric Olja
för människor och djur.
SEDAN 50 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.
Få det äkta. PRIS 35c överallt.

Jo, så kan de' gå —

Svenska Förbundet i Canada är nog bra, och särskilt dess lokalavdelning i Winnipeg är mycket bra, för den är jag själv medlem av. Men, — "Bevisa de', kära vän" — —

Jag kunde inte bevisa det, och därför råkade jag illa ut, på sätt som följer: Jag var s. k. brooke, när vännen Rydberg kom och värvade mig och mitt huskors till medlemmar. En annan person trädde emellertid hjälpande emellan och lånade mig två dollar, som jag sedan inte kunnat betala tillbaka.

Härom dagen sprang jag så rätt i famnen på min "välgörare", och blev naturligtvis krävd för skulden.

— Dåliga tider, kära bror, sa jag, och började tala om vädret och hans systers brorson, som varit i Rochester och fått opererat en liktorn.

— Slingra dej nu inte, sa han, du har förstås slarvat bort pengarna på något annat. Får jag se ditt medlemskort i Svenska Förbundet, så kanske jag kan förläta dig, ty man är väl patriotisk.

Men se, de' va' lögn. — Svenska Förbundets lokalavdelning i Winnipeg har ännu inte skickat ut några medlemskort så jag kunde inte bevisa, att jag använt pengarna [illegible] och kanske fått skulden efterskänkt. Så snälla, Sekreteraren eller Kassören, eller nån annan av herrarna, låt mig få medlemskortet med samma, annars går de' illa för

Karl Johan.

LITET AV VARJE

Oron, barbariet och människomördandet fortgår uti världen. Arbetarnas organisationer bekämpas, åtminstone de som arbeta på barbariets avskaffande, löneslåveriets upphävande och ett bättre samhälle, där den ena människans rätt att utsuga den andra för alltid upphört att existera. Naturligtvis sådana organisationer som American Federation of Labor undantagna. Enär de föra endast borgerlig politik. Så t. ex förbjuder deras ledare, de olika föreningarna att sända några delegater till sovjetunionen. Enär de vilja hålla arbetarna i okunnighet om de verkliga förhållandena i arbetarerepubliken. Och Hatthew Woll, en av de ledande personerna i A. F. of L., påyrkar kommunisternas utrotande, ty han ser att arbetarna, i allt större skaror fylka sig under deras banér. Fanan med hammaren och skäran, som har till motto: "Proletärer i alla länder, förenen Eder!" Det var den vetenskapliga socialismens grundläggare, Marx', maningsord. Och det bör av arbetarna mera ihågkommas under dessa tider, än någonsin förut. Borgarklassen försöker nu på alla vis komma sovjet-republiken till livs, därom vittna de av England ledda överfallen på sovjet legationen i Peking, så ock på handelshuset Arcos i London. Och den kinesiska revolutionen måste till varje pris undertryckas. Enligt dagspressen uppgå de utländska imperialisternas i Kina befintliga truppstyrkor till 50,0000 man, och cirka 200 krigsskepp samt dessutom en hel del gasbomber och infernaliska förstörelsemedel. Arbetarna måste bekämpa kriget, väl vetande att så länge borgarna ha en god armé, kan varje slavens försök att befria sig omöjliggöras. Likaså ökar kapprustningarna krigsfaran.

Sovjets ombud i Geneve, Ossinskij, framhöll för lite' sedan, hur oduglig kapitalismen är som världssystem. I Förenta Staterna ligga 25 procent av produktionsapparaterna nere. I England står 42 procent av produktionen stilla inom metallindustrien och 45 procent inom textilindustrien. Och så den väldiga sociala klyftan i U. S. A. Då faktum är, att 75 procent av alla aktier befinna sig i händerna på 4 procent av aktieägarna, är väl detta en orättvis fördelning. År 1924 tillföll endast 4 procent av utdelningen aktieägande arbetare. Dessutom råder en kolossal arbetslöshet, enligt N. F:s statistik 20 miljoner inberäknat de arbetslösas familjer. Ossinskij ansåg (liksom alla andra vakna arbetare), socialismen som enda utvägen ur förtycket och det kapitalistiska eländet.

Albin Eliason, Canal Flats.

Barnens spalt.

Herrskapet Socker.

FRU Sockerbit
hon har en krage fin och vit
av äkta hermelin
och bor uti ett silverskrin
med make, barn och svit.
Fast söt hon tycks i andras hand,
där är hon kantig nog ibland
och tar sig visst en tår på tand,
men det hör inte hit.

Herr Sockertång
ha är en mager, smal och lång
och ganska knipslug man,
men äkta gullförgyld och gran
han stiger in med bång.
Han är och blir i varje hus,
och tas emot med mycket krus,
och många fat och tända ljus
och goda kakors fång!

Men båda två
ej vilja just tillsammans gå,
tar herrn sin fru vid arm,
hon ger sig av med mycket larm
till kaffekoppen då.
Herr Sockertång av Sockerskrin,
han håller ändå rätt god min
har alltid samma glada flin
och står för frun på tå.

MARIA OLOFSSON.

DEN TREVLIGA MIDSOMMARNATTEN I ÄLVORNAS DAL.

För S. C. T. av HÄRJEDALS-LASSE.

Det var dans på midsommarnatten i förlustelsepaviljongen i Älvornas dal. Och eftersom det var Rosens bröderna och Spelmans-Lasse från någonstans i Canada, som spelade pianodragspel och trumma tenorbanjo och fiol, så måste den dans- och musikälskande allmänheten fara dit för att fröjda sig åt den sköna midsommarnattsmusiken. Natten var festlig och det roliga folket åkade automobil, så att det blixtrade i Älvornas dal. Plötsligt uppenbarade sig en blågrön societetsautomobil vid norra horisonten. Den susade framåt som en skimrande uppenbarelse från vidlyftigheten, och den var så blixtrande ljusblå så Maja-Sofia i Trollhättan trodde, att den kom direkt från självaste Blåkulla. Folket i Älvornas dal förundrade sig storligen över denna eleganta automobil och undrade, vem det kunde vara som haft råd att skaffa sig någonting så extra fint i automobilväg, ty inte ens den djärvaste fantasi hade någonsin kunnat drömma om att få skåda en sådan blixtrande ljusblå automobil i Älvornas dal. Och när den blåmålade skönheten stannade bland den förundrade folkmassan, så befanns det vara självaste högädle herr greve Storfursten av Lappland och baronen av Haparanda, som hedrade midsommarnatten i Älvornas dal med sin närvaro. Så tågade folkmassan in i danslokalen för att höra och se, vad som försiggick därinne. Spelemännen satte sig i högsätet och klämde till och spelade med en slik jerusalems kläm, så nattvakteln darrade och näktergalen skalv. Älvornas drottning trodde kanske, att de skulle spela "Kolingens Midsommarnattsdröm", men de klämde i stället till och spelade en tokrolig foxtrott för det trevliga folket, så att hela societetsnoblessen hoppade och skuttade både fram och tillbaka i dansens virvlande golvström. Dragspelsmannen var en livad fyr, som spelade, sjöng och trallade och trampade på trumman med foten och banjospelaren knippade på det skinnspända strängaspelet så att det stod härliga till och Spelmans-Lasse spelte fiol som självaste Näcken. Och det blev naturligtvis alldeles bortitok livat måvetta, si du förstår.

Det var skratt, det var glam uti älv-
dansens ring.
Det var skojigt i Älvornas dal.
Både flickor och fruar sig svängde
omkring.
Uti huldrornas midsommarbal.
På sitt älskliga sätt ha de klätt sig
så nätt
Uti färgerna gula och blå.
Det var huldrornas trevliga midsommarbal
Uti Älvornas trevliga dal.

En engelska, som f. n. begär skilsmässa från sin man, anger som skilsmässoorsak, att hon adirig sett honom, innan hon träffade honom hos präästen, och ej heller seran denne sammanvigt dem. Hon förklarar, att hon ej ens är säker på sin mans identitet, och att vigseln arrangerades av en rik man, som ville skydda hennes namn.

"Det brinner i huvet!"

Det påstås, att sir Walter Raleigh skulle ha varit den förste i England, som rökte tobak. Men han sökte hålla denna sin njutning alldeles hemlig och ville icke, att någon av honom skulle få lära sig det ljuva rökandet. Därför rökte han endast, när han var alldeles ensam, och icke ens sir Walters egen betjänt hade den ringaste aning om sin husbondes hemliga rökning. Men en dag satt sir Walter förjunken i djupa tankar med sin kära pipa i munnen och glömde totalt bort, att betjänten ej skulle få se honom röka, utan han ropade i tankarna på honom och bad honom ta in en stånka öl, som han ville svalka sig med i sitt tankearbete. Men när nu betjänten kom in i rummet med ölet och fick se röken strömma ut ur husbondens mun och näsa, blev han alldeles förskräckt och kastade allt ölet i sir Walters ansikte för att, som han trodde, släcka branden i hans huvud. Han rusade ned för trapporna skrikande för full hals: "Elden är lös! Hjälp! Sir Walter har studerat så mycket, att hans huvud har fattat eld, och nu står i ljusan låga, och röken kommer ut ur både mun och näsa på honom! Oj-oj-oj, det brinner i huvet på'n!"

Telefonen trasslade ihop samtalen.

En ung fru, som över sommaren ligger på landet i norra Själland, ringde härom dagen till sin man på hans kontor i Köpenhamn, och en annan ung fru ringde samtidigt till sin slaktare, som desslikes var hennes kusin — och med vilken hon en gång i ungdomens vår varit förlovad. Affärsmannen fick order att ta med sig en ordentlig lammstek, och slaktaren-kusinen anmodades att komma med ett kilo fylld choklad. Köpenhamnsgrossören kom också mycket riktigt släpande med en väldig lammstek, under vilken tunga börda han svettades och våndades, till stor förfäran för sin fru, som blott väntat ett kilo choklad. Och den unga frun, som väntade på lammsteken, fick besök av sin kusin, slaktaren, som dragit på sig söndagskläderna och som nu med ett förtjust leende överräckte en jättestor påse med konfekt! Då den unga fruns man några ögonblick senare dök upp på arenan, blev han naturligtvis ursinnig och sparkade resoult ut sin forne rival!

Och så blev det förklaringar i mängd. Därvid uppdagades det, att det var telefonbolaget, som var skulden till detta quiproquo. Bolaget har nämligen utefter vissa sträckor blott enlinjesledningar till sina abonnenter och därigenom skapas induktionsströmmar, så att den ene abonnenten kan höra vad den andre säger. I detta fall blev resultatet härav rätt olyckligt, innan situationen klarades upp.

Friska, lyckliga barn
och vuxna äro tillfinnandes i de hem, där
DR. PETERS
KURIKO
är husmedicinen. Den är moderns första tillflykt, när någon av hennes kära blir illamående. Den är alltid säker och tillförlitlig. Man finner den i medicinskåpen i miljontals hem både här och i främmande länder.
Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter, innehåller inga skadliga droger och kan tryggt givas åt småbarnen, såväl som åt unga och gamla med ömtålig konstitution.
Apotekare kunna ej förse er därmed. För närmare upplysningar tillskriv
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada)

Affären Costa Negra.

Roman
av
Gustaf Janson.

ANDRA AVDELNINGEN:
EN STORT ANLAGD AFFÄR.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

— Utmärkt, medgav George, som redan ägnat en flyktig tanke åt don Miguels klanderfria prononciation. Man vore frestad att tro, att ni är född och uppfostrad betydligt längre norrut.

— Mr. Harrison, jag försäkrar er! Palmasso höjde bekräftande ena handen i luften, inte fullt fyra år .... nej .... nej icke fullt.

— Seså, bli bara inte häftig, jag tror er ju. Georg mötte den andres forskande blick med ett litet småleende, medan han tänkte: karlen ljuger

På mig kan ni lita. Don Miguel Palmasso är beredd att gå genom eld och vatten för sin vän, mr. Harrison från New York. Lita som sagt på mig, ni behöver måhända snart en vän. Nåväl, här vid er sida går han. Don Miguel tryckte högra handen mot sitt bröst och såg med simmiga ögon på George.

— Här gäller det att se upp, tänkte Georg, karlen vill narra mig att prata bredvid munnen. Högt sade han, i det han med en vinnande åtbörd vände sig till följeslagaren.

— Ni inger mig sympati, senor, och jag ämnar visa, att jag hyser förtroende til ler. Hör nu, säg mig, hur visste ni, att jag skulle komma hit?

— En adjutant från inrikesministern ....

— Ja, visst avbröt George, som förstod, att den vänligt grinande Palmasso även var på sin vakt. Men hur kunde inrikesminiistern veta det? Jag har inte underrättat honom.

— Inte? Ur överkyparens blanka ögon talade den mest ohöljda förvåning.

— Varför skulle en person, vilken kommit hit halvt som turist göra det? Jag är affärsman, jag önskar endast se, ifall firman kan få till stånd en affär här nere. Oss emellan, som ni själv säger, senor, det gäller en kaffeplantage. Men innan vi inläta oss med ägaren, måste vi naturligtvis undersöka, var hans vara är värd.

— Och det är allt? frågade don Miguel utan att förmå dölja sin nyfikenhet.

— Vad skulle det eljest vara?

— Hm! Politik kanske. Knappt hade Palmasso sagt det, förrän han ursinnigt bet sig i läppen och tydligt visade en häftig förtrytelse över sin pratsamhet. Han blev strax lugn igen, då George, som icke ens tycktes ha lagt märke till orden, helt lätt svarade:

— Det är svårt nog att köpa kaffe, men det är ingenting mot svårigheten att sälja det. Vi äro många om den saken och förtjänsten minskas varje år. Kanhända ni vet någon plantageägare, som inte har sin skörd borttingad?

— För ögonblicket är jag ur stånd att lämna några säkra upplysningar. Oss emellan, här i landet är det knappt längre någon, som tänker på affärer just nu, politiken slukar allt intresse. Det är en general längst nere i söder, som krånglar med skatterna. Man befarar uppror, ser ni, mr. Harrison.

George spratt till vid det i viskande ton lämnade förtroendet, men lyckades bemästra sin rörelse.

— Så förargligt! utropade han. Blir det oväsen, reser jag min väg. Jag är här i affärer och ämnar inte lägga mig i andras tvister.

Palmasso smålog svagt, och George trodde sig läsa missräkning i hans rörliga ansikte.

— Där ligger hotellet, upplyste överkyparen och pekade mot ett tvåväningshus, genom vars port de båda negerbärarna just försvunno.

George såg sig omkring. De hade under samtalet, som krävt hela hans självbehärkning, nått en annan stadsdel med breda gator och vita hus. Intet bland dessa var högre än två våningar, flertalet blott en, men med sina balkonger och rikt ornamenterade fasader gjorde de ett fördelaktigt intryck.

— Här är ju vackert, sade George, som önskade ingiva förljeslagaren den föreställningen, att hotellets nye gäst var en vanlig tanklös ung man, för vilken politik och allt därmed sammanhängande var något fullkomligt likgiltigt.

— Ja, inte sant, svarade Palmasso smickrad.

— Och gatorna äro snygga. Här märker man ingenting av en strejk.

— Naturligtvis, parlamentet och regeringsbyggnaderna ligga i närheten. Oss emellan, inrikesministern är en man, som förstår att hålla ordning.

George lade särskilt märke till, att den sista meningen uttalades med tonvikt på varje stavelse. Det var uppenbart, att den innehöll en varning.

— Så mycket bättre, sade han förbindligt. Det är alltid tryggare att göra afärer i ett land med ordnade förhållanden. En stark regeringsmakt utgör en garanti, som vi köpmän alltid taga i betraktande.

Palmasso kastade en lurande blick på den unge mannen. George, som förstulet gav akt på honom, såg det, men låtsade ej därom, utan ägnade hela sin uppmärksamhet åt hotellet, utanför vilket de nu befunno sig.

Överkyparen öppnade en dörr och bjöd gästen gå före sig.

— Rakt fram, mr. Harrison! Sakerna till numro ett och tre, Pedrillo! — Var så god, mr. Harrison. Nu helt och hållet överkyparen, skyndade Palmasso uppför en trappa, och George följde honom för att strax efteråt gå genom en bred korridor och sedan inträda i det rum man anvisat.

Det första Georg lade märke till var, att sängen ej blivit bäddad sedan hans företrädare på platsen mottats ut. Han gjorde en grimas, som ej undgick den tjänstaktige Palmasso. En störtsjö av spanska okvädingsord forsade fram mellan överkyparens läppar, men Pedrillo, som följt den resande till hans rum, endast skrattade och visade sina vita tänder. Under tiden öppnade George dörren till badrummet, ty ett sådant fanns verkligen, karet och rörattiraljen utvisade det.

Gästen vred på en kran, men intet vatten kom. Mellan två salvor ovett, ägnade den flinande negern, upplyste Palmasso, att stadens vattenledning ej gjort tjänst på två år. Strax efteråt tillade han, att den aldrig blivit färdig. Den ingenjör, som lett arbetet, hade dött i gula febern, och litet senare reste ordföranden i bolaget till Monte Carlo med de pengar, som funnos kvar i kassan. Han kom aldrig tillbaka.

— Jaså, han spelade bort alltsammans, sköt George in.

—, Nej, han sprängde banken, och då fanns det ingen anledning att värda om. Nu bor han i Paris och lever på sina räntor. Han var en mycket driftig man, och Alcosta satte stort värde på honom. Två gånger lär presidenten ha erbjudit honm platsen som finansminister, men han trivs i Europa. Han stannar nog för alltid. Palmasso skakade huvudet och visade verklig bedrövelse vid tanken på den dubbla förlust republiken lidit.

George var honom tacksam för inblicken i Costa Negras förhållanden, men glömde det oaktat ej badet, efter vilket han längtade.

—Bär upp vatten åt mig, sade han.

— När du skakat sängkläderna, hämtar du en hink vatten! vände Palmasso sig till negern på balkongen.

— En! — Tio! befallde George lugnt.

Överkyparen raglade ett steg baklänges, så förundrar blev han. Men han hämtade sig snart och gav medett överseende leende sitt bifall till känna. Dessa amerikanska medborgare voro fruktansvärt excentriska, men de betalade i regeln alltid för sina galna infall. Anledning att neka fanns således ej, och Palmasso fogade sig med en lätthet, som fördelaktigt framhöll hans smidiga natur.

En timme senare satt Georg i en bekväm vilstol och rökte en cigarr, medan han i tankarna genomgick de sista timmarnas upplevelser. Vad han företrädesvis fäste sig vid var, att man på förhand blivit underrättad om hans ankomst till Costa Negra; vidare tänkte han på det genomskinliga hotet i överkyparens upplysningar om presidenten och inrikesministern. Ju längre George funderade, desto betänkligare syntes honom det hela. Man önskade varna och förmodligen i godo göra sig av med en person, som måhända kunde bli besvärlig. Men George Harrison tillhörde ej de människor, som mottogo vinkar och råd. Han hade kommit för et bestämt mål och ämnade fullfölja det. Det retade endast, att an sökte skrämma honom. Vecket mellan hans ögonbryn hade blivit djupt och mörkt.

—Jaså, tänkte han och smålog högdraget, man vill förmå mig att resa igen, alltså stannar jag. För Georg Harrison var det den enda naturliga slutledningen efter sådana premisser.

En knackning på dörren avbröt hans funderingar. På Georges uppmaning steg en officer in och gjorde ställningssteg, innan han med vänstra handen nitad vid huvudbonaden överlämnade ett större kuvert, i det han samtidigt sperde:

— Senor Harrison?

George nickade ett förbindligt ja, mottog kuvertet och bröt det. Hans kunskaper i landets tungomål voro tillräckliga, för att han strax skulle se, att skrivelsen var en inbjudning till bal hos president Alcosta samma afton.

— I kväll! utbrast han förvånad. Jag är mycket tacksam för presidentens älskvärdhet men befarar, att jag nödgas svara nej.

— Skulle råda er att gå, sade officeren på mycket hackig engelska.

— Verkligen! Georg mönstrade den i rött och grönt klädda officern från ovan till nedan. — Har man bett er säga mig det?

— Inrikesministern säga mig så, förklarade officern.

— Såå. Det är ett ytterligare skäl för mig att än en gång svara nej. Vill ni låta mig veta inrikesministerns namn?

— Senor Naguiera.

— Mayores?

— Min herre känna konom?

— Endast obetydligt. Men det skall bli mi gett nöje att göra hans närmare bekantskap. Nu är jag inte trött efter resan längre. Vill ni framföra mitt tack och hälsa, att jag skall infinna mig.

Officern bugade sig och gick efter att ha lovat framföra hälsningen.

— Vad, skulle jag redan i afton finna gåtans lösning, tänkte Georg, under det han öppnade sin ena kappsäck och tog fram sällskapsdräkten, för vilken han ej trott sig skola få någon användning på länge.

— Mayores Naguiera, inrikesminister, med mera, med mera: ött, jag är beredd att öppna bataljen, såvida inte karlen bjuder en antaglig fred. George ropade genom dörrspringan, sedan han först prövat ringledningen och märkt, att den ej fungerade. Han gav den inrusande Pedrillo tillsägelse att borsta.

— Hör nu, började Georg, den ...., då ordet ringledning ej ingick i det kvantum spanska han lärt, nödgades han hjälpa sig fram med teckenspråket och pekade för den skull på knappen i väggen ..., den där duger inte.

— Senor Palmasso veta, svarade Pedrillo genast och störtade till dörren, so mhan slog upp på vid gavel, ropande: Senor Palmasso!

Nästa sekund stod den kallade i rummet och gick bugande fram mot George.

Mr. Harrison önskar?

— Ingenting! Jo, jag råkade fråga om den där ....

— Jaså, ringledningen. Mr. Harrison, hotellet äger verkligen elektrisk ringledning. Eller med andra ord, knapparna äro uppsatta. På det övriga vänta vi ännu. Ett bolag bildades för fyra år sedan, hela staden skulle förses med elektricitet. En ingenjör införskrevs för att leda arbetet, men ....

— Jag förstår, avbröt George användande den hänsynsfulla omskrivning, som var vanlig i Costa Negra. — Karlen reste snart igen.

— Nej, han kom aldrig.

—På det viset .... samma tema, men med variationer. Nå, varför skickade man inte efter en annan?

— En annan? När den förste fått respengar i avräkning på sin blivande lön?

— Jaså. Och därför väntar ni den fortfarande. Tillåt mig uttala min beundran för invånarnas tålamod.

Palmasso bugade sig värdigt och visade därigenom, att han var långt ifrån okänslig för beröm, men att han alldeles saknade öra för ironi.

— Nå eftersom ni är till hands, senor Palmasso, låt mig göra en fråga.

— Tusen, mr. Harrison. Då slumpen så lyckligt fogade, att jag gick genom korridoren här — vad flinar du åt, din fördömda apa? Palmasso hade hastigt vänt sig om och fått se Pedrillo bakom sin rygg öppna munnen till ett nytt gapskratt. Han hejdade det med en kraftig örfil, som kom negern att i stället förvrida sitt ansikte till en grimas. — En annan gång grinar du inte åt din förman. — Ursäkta, mr. Harrison, men det är enda sättet att upprätthålla ordningen. Ni önskade alltså veta?

George log inom sig åt den lätthet, med vilken Palmasso övergick från en sinnesstämning till en annan.

— Jo, jag är inbjuden till presidenten ....

— Den gudomlige Alcosta! avbröt överkyparen. Vad hör jag! Vilken lycka, mr. Harrison!

— Kan ni skaffa en vagn? Jag förmodar ..... George fortsatte icke, ty don Miguels axelryckning förkunnade, att någon vagn ej fanns i Costa Negra. — Så får jag väl gå till fots, fortsatte han. — Vad? — Han stirrade förbi överkyparen på Pedrillo, vilkens mot honom vända ansikte uttryckte något, som han med bästa vilja i världen ej förmådde tyda, men vars innersta mening, han likväl gärna önskat veta.

Palmasso snurrade runt som en fyrverkeripjes och spände ögonen i negern, som nu föreföll enfaldigare än någonsin.

— Ut! röt överkyparen med tordönsröst.

(Forts.)

Gynna våra annonsörer.

Dr. P. A. ECKMAN
Svensk Tandläkare
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 88 667

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET
Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, så som svaghet, nervositet, minnessvaghet, o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).
M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave., JERSEY CITY, N. J.
Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon 24 165 Svenska talas.

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postorders.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR UR, och JUVELREPARATIONER
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon 21 834

DR. GRAHAM WILSON
Specialist.
Njursjdande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar. Mottagningstid 9 f.m. till 8 e.m. 666½ Main St. invid C. P. R. stationen. Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 679.

Dr. B. J. Ginsburg
Specialist
Praktiserande läkare och kirurg vid behandling av köns-urin-veneriska och hudsjukdomar.
Mottagningstider: 10 f. m.—8 e. m.
403—4 McARTHUR BLDG.
(nära hörnet Portage och Main)
Telefon 88 591.

FOTSPECIALIST.
Svaga leder, veka anklar, svullnader, liktornar, förhårdnader i huden, inväxta naglar samt alla den mänskliga fotens sjukdomar.
ÖGONBLICKLIG LINDRING.
DR. G. ALBERT.
Telefon 23 137. 334 Somerset Block.
Aftonbehandling efter särskild överenskommelse.

PENGAR FÖR UTLÅNING.
Besök eller skriv till oss om Ni behöver en farm eller stadsfastighet.
INTERNATIONAL LOAN CO.
404 TRUST & LOAN BLDG.
Winnipeg, Man.

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGS-BYRÅ
giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hant verks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.
Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av
Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.